

השבת

של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)
טוב להגיד ולשיר **נַחַם נַחֵם נַחֵם נַחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות

(לקוטי עצות – תלמוד תורה, סימנים מט-נ"ו)

על-ידי שמתייגע בתורה עד שזוכה לידע אותה ולהבינה, על-ידי זה הוא מרפא את נפשו ומעלה אותה למקום שרשה, וממתיק כל הדינים, והוא נוטע אילנא דחיי לעילא דכולא אסוותא, גם הוא מקים ומחדש כל העולמות ומגלה כבודו יתברך בעולם, שזה עיקר התכלית של כל עבודת האדם, כדי שיתגדל כבודו יתברך שמו (לקוטי מוהר"ן א', סימן ע"ד).
מי שעוסק בתורה ואינו יכול להבין גם זה טוב מאד. כי כל דבור ודבור עולה למעלה והקדוש ברוך הוא שמח בהם, ונעשה מהם בחינת ערבי נחל (שם).

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני ברחמיך העצומים, שאזכה מהרה לרפאת את נפשי רפואה שלמה, ולהעלותה למקום שרשה בקדשה ובטהרה גדולה. ותזכני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. ואזכה להתייגע בתורתך הקדושה, עד שאזכה לידע ולהבין אותה על בוריה ואמתתה. ואזכה ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדשת הושענא רבא ושמחת תורה שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה. שזוכה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. ואפילו בעת ובמקום שאין אנו זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נוכה להתייגע ולעסק ולהגות בהם וללמד אפילו בלי הבנה. ואתה ברחמיך, תקבל גם את עסק התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפילו כשהם בלא הבנה. ותיטע מהם אילנין רברבין סחרנין דההוא נחלא הנקראין ערבי נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו, ותהיה בעזרנו ותפקח את עיני שכלנו שזוכה לצאת מחשך לאור. ותאיר עינינו במאור תורתך שזוכה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורתך על בורין ואמתתן, ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בארח מישור, עד שזוכה לנטע אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בימים הקדושים האלה שהם, הושענא רבא ושמחת תורה. ונזכה לשמוח בהם בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדשה גדולה, באופן שזוכה לתקן כל התיקונים האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו שהם גמר החתימה והתיקון של ראש השנה ויום כפור. (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה צ"ג)

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני ברחמיך העצומים, שאזכה מהרה לרפאת את נפשי רפואה שלמה, ולהעלותה למקום שרשה בקדשה ובטהרה גדולה. ותזכני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. ואזכה להתייגע בתורתך הקדושה, עד שאזכה לידע ולהבין אותה על בוריה ואמתתה. ואזכה ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה: ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדשת הושענא רבא ושמחת תורה שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה. שזוכה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. ואפילו בעת ובמקום שאין אנו זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נוכה להתייגע ולעסק ולהגות בהם וללמד אפילו בלי הבנה. ואתה ברחמיך, תקבל גם את עסק התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפילו כשהם בלא הבנה. ותיטע מהם אילנין רברבין סחרנין דההוא נחלא הנקראין ערבי נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו, ותהיה בעזרנו ותפקח את עיני שכלנו שזוכה לצאת מחשך לאור. ותאיר עינינו במאור תורתך שזוכה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורתך על בורין ואמתתן, ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בארח מישור, עד שזוכה לנטע אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בימים הקדושים האלה שהם, הושענא רבא ושמחת תורה. ונזכה לשמוח בהם בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדשה גדולה, באופן שזוכה לתקן כל התיקונים האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו שהם גמר החתימה והתיקון של ראש השנה ויום כפור. (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה צ"ג)

(ספר אפי הנחל ב' - מכתבים סד-סה)

עניי ולבי, המשתוקק ומתגעגע אחר הבעטלר הנורא בעל כתפים רחבות הלוחם מלחמותינו ונושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום.

התאוות רעות הם אורבים על נפש האדם תמיד, וכל מה שהנפש יקרה וגדולה ביותר - הם מתגברים עליו ביותר ויותר, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול להינצל מהם. הרשע יודה בעצמו שרע ומר דרכו, אך שקשה לו לפרש, כי ההרגל על כל דבר שלטון.

לבי יקירי, שהבעיר והלהיב את לבו כלהב אש לעלות יחד עם כלל ישראל אל הצדיק המנהיג האמת, נחל הנובע רפואות חדשות נוראות ונפלאות פלאי פלאות עד אין סוף שעדיין לא נתגלו מימות עולם, שמועילים לכל, אפילו לחולים אבודים כמונו היום בחשך המר הזה. ברכה ושלוש וחיים.

אפילו אלוהים סאין לו
פשוטא, אני יכול אשכח ו...

עצות ותפילות

שבת חוקת

צריך לעמל בתורה ביגיעה גדולה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: אדם כי ימות באהל - אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. וכמו שאמרו אם בתקותי תלכו על מנת שתהיו עמלים בתורה, עמלים דייקא. ועיקר העמל והיגיעה שצריכין בעסק התורה, הוא בשביל לברר עסק התורה שיהיה הלמוד לשמה באמת רק לעשות נחת רוח ליוצרו יתברך, ולא יהיה למודו חס ושלוש בשביל תועלת עצמו בשביל שייתקרי רבי או כיוצא באלו הפניות חס ושלוש. ועיקר היגיעה והעמל בהלימוד הוא רק בתורה שבעל פה כמובן לכל, וזה מחמת שמשם עיקר אחיזת הלמוד שלא לשמה חס ושלוש, וכמבאר בפנים.

ועל כן צריכין להתייגע מאד בעסק התורה שבעל פה, לברר ולהכניע ולדחות ולבטל לגמרי המחשבות של גסות ופניות וערמומיות שרודפין אחר מחשבתו, ורוצים להטות לבבו מן האמת חס ושלוש לעסק בתורה שלא לשמה חס ושלוש, היינו בשביל איזה פניה של שטות והבל חס ושלוש, וצריכין להתאמץ בכל עז לבטל אלו המחשבות, ולבקש מהשם יתברך שיזכה שיהיה למודו להשכינה, דהיינו שיעסק בתורה רק בשביל רצון השם יתברך לבד, ואז על ידי זה זוכה לברר ההלכה מאחיזת המצ' ותבן שהם הקשיות והחמרות שיש בהלכה, ואז זוכה להלכה ברורה ומשנה ברורה, ולאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

כי כשעוסק בתורה לשמה, היינו בשביל השם יתברך לבד, אזי ה' עמו ואזי הלכה כמותו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: וה' עמו שהלכה כמותו. (הלכות תלמוד תורה - הלכה ג', אות ב' לפי אוצר היראה - תלמוד תורה וקריאת התורה, אות נ"ח)

ויכהו ישראל לפי חרב ... (במדבר כא, כד)

ועל כן כבש משה רבנו בעצמו ארץ סיחון ועוג אף על פי שארץ ישראל לא כבש, כי ארץ סיחון ועוג עומד על המצר של ארץ ישראל, וזה עיקר תקף המלחמה לכבש המצר ואז ממילא כובשין ארץ ישראל. ועל כן באמת לא אבה סיחון ועוג להעבירם בארצו, כי אמר: כל עצמי איני עומד כאן כי אם בשביל לשמר הגבול וכו', כמו שפרש רש"י שם, היינו כי כל השלשים ואחד מלכים של ארץ ישראל שכרו אותם שיעמדו על הגבול מחמת שסיחון ועוג היו קליפות קשות ועצומות מאד ועמדו על הגבול והמצר של ארץ ישראל כדי שלא יוכלו ישראל לכנס לארץ. ומעצם חכם לא היה מי שיוכל לכבשם כי אם משה רבנו בעצמו בחייו ואז בקל כבש יהושע את כל ארץ ישראל, כי עיקר המלחמה לבטל המצר.

ועל כן רצה משה לעבר דרך ארץ אדום, כי רצה לבטל עיקר המצר הגדול שהוא אדום שהקליפה שלו קשה מכלם וראה שעיקר חרבן בית המקדש ואריכת הגלות יהיה על ידו ורצה לבטלו, אבל ה' יתברך הזהירו: "כי לא אתן לך מארצו עד מדרך כף רגלי". וכל זה גרמו ישראל בעוונותיהם על ידי שחלקו כמה פעמים על משה ואהרן במרגלים וכו', ואמרו "נתנה ראש וכו'", ופגמו בהראש בית ומאז נזר עליהם בכייה לדורות בליל תשעה באב, שעל ידי זה לא היה להם כח לכבש מצר אדום, שאז היה מתבטלת הקליפה לגמרי. וכמו שפרש רש"י בפרשת דברים על פסוק "יונפן ונסע המדברה", אלו לא חטאו היו עוברים דרך הר שעיר לכנס לארץ וכו'.

וכן פירש רש"י מקדם על פסוק "פנו לכם", שנאמר בעניין חטא המרגלים, כמבאר שם בפרשה וגם שם פרש רש"י וזה לשונו: אמרתם להעביר אתכם דרך רחב ארץ אדום לצד צפון לכנס לארץ, קלקלתם וגרמתם לכם עיכוב. כי העיקר לבטל מצרי הקדשה, שהוא מצר ארץ ישראל, אבל מחמת חטאיהם לא יכלו לכבש ולבטל עיקר המצר שהוא אדום רק נכנסו לארץ ישראל על ידי שכבשו המצרים של סיחון ועוג וגם זה בגדל עצם כחו של משה. (לקוטי הלכות - הלכות מצרנות ד', אות ה')

לזכרון נצח פורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

האדם הבר שכל כשרואה שהיצר הרע והתאוות מתגברים עליו מאד מאד ביותר ונדמה לו שקשה לשברם, צריך לידע ולהאמין שבודאי נפשו בשרשה היא גדולה ויקרה וגבוהה מאד מאד ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שעור תלויים בה, וצריך להתגבר לרחם עליה לבל יאבד אוצרות וסגלות יקרות מאד התלויים בנפשו, ויתגבר בכל עז להציל נפשו מן העושה, והעיקר על-ידי התקרבות לצדיק האמת.

(ימי מוהר"ת ב', קמח-קנד)
© ... במוצאי שבת

הייתי על חתנה ושמחנו שם:

© ביום שני פרשת תצא היינו על ציון ר' עקיבא ועשרים וארבעה אלף תלמידיו שמנחים באותו ההר הגבוה, ובראשו ציון רבי עקיבא, וכנגדו מערה של אשת רבי עקיבא, משם חזרנו והלכנו עד שבאנו למערת ר' חיא ובניו וחזרנו לביתנו:

© ביום ג' היינו על קברי רבן יוחנן בן זכאי ותלמידיו, ואצלו בסמוך מנח בצד אחד ר' יוחנן מרא דארעא דישראל, ומצד השני רב אמי ורב אסי ושם בסמוך מנח בעל השל"ה:

© ביום רביעי היינו על קברי הנשים הצדקניות אשר מקומם רחוק מהעיר קצת והם, אלישבע בת עמינדב, וצפורה אשת משה, ויוכבד אם משה ואהרן, ורחלה הנביאה, ובלחה, וזלפה ואביגיל, ויש אומרים גם אסתר המלכה ויש חלוקי דעות על קצת מהנזכר לעיל, אבל על כל פנים לפי דעת כלם מנחים שם הרב מהצדקניות הנזכרות לעיל אשרי להם:

© ביום חמישי חזרתי והלכתי על מערת רב כהנא ותלמידיו:

© ביום ששי חזרתי והלכתי על הבית החיים, והייתי על קבר רבי מנדיל פרימישלאנער ושאר צדיקים ואחר כך חזרתי והלכתי עד שבאתי על קבר רבי מאיר בעל הנס משם הלכתי לחמי טבריא בשבת קדש אכלתי אצל הרב המפרסם רבי זאב טשארניאוסטריר:

© והנה היה לי צער גדול, כי אפס הכסף אצלי בבואי לארץ ישראל, ולא היה לי על הוצאות החזרה ומראה המקום שהיה לי על מעות רבי שלמה שהיה ביד רבי דוד, לא רצה לסלק לי כי-אם חמשים גרוש והיה לי צער גדול מאד מזה, ומחמת זה נתעכבתי בטבריא על שבת השניה הנזכרת לעיל וביום א' פרשת בלק חמל ה' עלי, והזמין לי בדרך נס והשגחה נפלאה שבהיותי יושב שם בסעדת שחרית אצל איש אחד שעשה סעדה עבורנו, ושם הזמין לנו השם יתברך שפתאם באה אשה אחת ואמרה לי שתשלח עמי דייקא כלי כסף, ויש לי רשות למכרם באלכסנדריא, ולמסר המעות ליד בנה בחוץ לארץ ונתתי שבח והודיה להשם יתברך שחמל עלי בהשגחה נפלאה במקום רחוק מביתי כזה ולא עזב חסדו מעמי בעזרתו הגדולה:

איך אפשר להיות מפורסם בברסלב?

ספר לקוטי עצות - כבוד

(א) אין לאדם לקבל שררה ומנהיגות, כי אם בשיש לו אמונה שלמה שאין שלמות אחריו. ואף שהאדם הושב בעצמו שיש לו רחמנות על העולם, ועל כן רוצה בהנהגתו — באמת הוא רודף אחר הכבוד, ותולה רדיפתו ברחמנות, ועל ידי זה יכולין לבוא למינות ואפיקורסות, חס ושלום... (לקוטי מוהר"ן א', סימן י"ח)

(כא) קשה מאד להיות מפרסם, כי מי שהוא מפרסם צריך לסבל יסורים בשביל רבים. רק שיש שמכרחים מן השמים להיות מפרסם (שם, סימן ע"א)

(כב) צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנת נפשות. על כן כשמגיע איזה כבוד להאדם, צריך לזוהר מאד לקבלו כראוי, לשמו יתברך לבר, כי אם חס ושלום יפגום בהכבוד כחוש השערה ולא יקבלו כראוי, יוכל להסתלק חס ושלום על ידי זה (שם, סימן קל"א)

(ל) סכנה גדולה להיות מפרסם ולהנהיג העולם. לא מבעיא כשאנו ראוי כלל ולבוש מלית שאינו שלו, אלא אפילו עובדי השם, גדולי הדור, יש עליהם סכנות נוראות בהנהגת העולם, כי בהנהגת העולם ולומר תורה ברבים יכולים לעבר ממש "נגב ונאף רצח" בכל עת ובכל רגע, רחמנא לצלן (לקוטי מוהר"ן ב', סימן י"ח)

(לד) בזמן הזה אין בנמצא שירצה אחד התנשאות לשם שמים כמו בדורות הראשונים. על-כן עכשיו אסור לרדוף אחר התנשאות, אלא יברה מן הכבוד וההתנשאות באמת (שם)

ספר חיי מוהר"ן

אמר על אנשי-שלומנו שקשה להם שירימו את עצמם להנהיג ברבנות והתנשאות מחמת שהכנסתי בהם אמת הרבה יותר מדי: (תקל"ח)

... וראשות (היינו ראש ומנהיג) אין שייך לי כלל, כי אין מניע לי שום ראשות בהעולם של עכשיו. וגם מעט הראשות שיש לי באמת אין זה ראשות כלל, אדרבא זהו חובא ואמלולא [שחוק וליצנות] ממש. וגם אותו המעט שיש לי הוא רק נגד הטבע שכפיתי את טבעי לזה, אשר מחמת זה יכול לבוא איזה דבור ממני בתוך העולם... (שמ"ה)

שיחות נפלאים מהרב שמואל הורוביץ, זצ"ל
... כיום, אין מפורסים של אמת, וכולם הם מפורסמים של שקר...

שיחות מרבי ישראל אודסר, זצ"ל
... רבי ישראל קרדונר היה מרבה לקרב אנשים לרבנו הקדוש, וכשהיו מניעים לאומן, היה עושה עצמו כאילו לא מכיר אותם...
... כל הדיבורים הנאמרים בל"מ על מעלת ההתקרבות לצדיק וכו', נאמרו על רבנו שנילה את זה, ואנחנו חברים המקבלים זה מזה...

ספר אבניה ברזל

... כשנסע רבי נחמן מטולשין, תלמיד רבי נתן, להרפים את הלקוטי הלכות, במסירות נפש עצומה, ואשתו כתבה לרבי נתן ז"ל, שאם לא יפרנס אותם בלחם ובמים, יגועו מרעב וכו'. וכשבא רבי נחמן מטולשין עם הלקוטי הלכות לביתו, נהנה רבי נתן מאד, וגם אנשי שלומנו. ואמרו אנשי שלומנו כעת צריכין אנו לנהוג כבוד בהר' נחמן מטולשין. ואמר רבי נתן בדרך הלצה: "מה פתאום? קחו אותו ותכו אותו", ואמר כך מפני שלדבר רבנו זצ"ל היו צריכין להיות נקי מן הקנאה והתאוה והכבוד מכל וכל לגמרי. (אבניה ברזל, מתוך סימן כ')

שבת שלום וכל הישועות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... הוא הלך, הוא

היה בדרך והשאיר את הבית בלי כסף, אני לא יכולתי לסבול, יש ילדים קטנים, הם צריכים לאכול, אין לי גם כן כסף, אז הלכתי לקבץ כסף בשביל שיהיה לי לחם לתת לילדים, הלכתי מחנות לחנות, וכולם אמרו: "מה? עוד לא מכרתי כלום, מה זה? עוד אין, עדיין אין לי, אין לי כסף", הייתי בצער גדול, אני צריך לקנות בשביל הילדים, אז הלכתי עוד, מצאתי חנות, אבא ובנו, והיה לו חנות של סחורה למכור, אבל עכשיו הבוקר, עוד אין כסף, הלכתי אליו, והוא הלך להקופה ונתן לי הרבה כסף, ואני נעשיתי שמח מאד מזה שיש לי ברוך השם לקנות לאכול לבית, הוא לא מכיר אותי, אני נכנסתי לחנות, הוא הלך למקום הכסף והוציא כסף ונתן לי, הוא הלך לדרך והשאיר הבית בלי כסף, בלי לחם, ואני בחור, הייתי בחור, אני הייתי בבית כמו ילד, רבי ישראל איננו, והילדים רוצים לאכול, ואני אין לי לא כסף ולא, ולא, ולא לחם, הכלל היה לי צער גדול, ואמרתי: "מדוע השם יתברך לא נתן לי כסף בשביל הילדים?", אז הלכתי ומצאתי איזה חנות, שהיה שם אבא עם בנו, אני נכנסתי לחנות, התביישתי מאד, הוא יגיד לי: "עכשיו הבוקר, עוד לא מכרתי, אז אין כסף", כמו כולם, אז הוא הלך למקום הכסף והוציא כסף ונתן לי כסף הרבה, והיה לי בשביל הילדים לאכול, ורבי ישראל כאילו אין לו ילדים... הוא הלך למירון, ואני נשארתי עם הילדים, הלכתי לחפש כסף, הכלל, קבלתי צער גדול, אין לי כסף בשביל לקנות לילדים לאכול, אבל מצאתי חנות אחד, והיה שם אבא עם בנו, אני נכנסתי לחנות, פחדתי שהוא יזרוק אותי לחוץ, הוא הלך להמקום של הכסף והוציא כסף הרבה ונתן לי, הוא, אני לא מכיר אותו, והוא לא מכיר אותי, והיה לי לקנות אוכל בשביל הילדים, הוא השאיר לי הבית ריק, אין כסף ואין כלום, אני התביישתי לכנס לחנות... אבל רבי ישראל, כאילו אין לו ילדים, כאילו אין לו כלום, יש ישראל בער בבית, הוא הלך, והילדים אין להם מה לאכול, והוא הלך למירון...

אהינו בית ישראל
תרמו נא, בעין יפה,
להפצת אור הצדיק בעולם!
ניתן להפקיד בכל סניפי
הדואר, חשבון 8922557
מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידורים 02-5824048 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון www.nanach.org/parsha

